

De ene voorn is de andere niet

TEKST EN
FOTOGRAFIE
Janny Bosman

Onder water is de blankvoorn (*Rutilus rutilus*) voor mij als duiker goed te benaderen. Meestal zwemt deze vis in schooljes met baars van hetzelfde formaat, vooral wanneer het kleinere vissen betreft. Tijdens een nachtduik zijn ze nog eenvoudiger te fotograferen en rustend op de bodem lijken ze zelfs onverstoorbaar. Een heel ander verhaal is het met de rietvoorn (*Scardinius erythrophthalmus*), die zich maar moeilijk laat fotograferen. Met veel inspanning kan ik ze uiteindelijk in de buurt van rietkragen aantreffen. Het fotograferen van rietvoorn vraagt om een plan en heel veel geduld. Het lijkt zo eenvoudig wanneer ze met zonnig weer tegen de oppervlakte rondhangen, maar vergis je niet: ze zijn enorm schuw.

Een ondergelopen uiterwaard aan de Waal lokt mij gehuld in duikpak en met cameraset het water in. De madeliefjes staan in bloei wanneer ik het water inloop. In kniediep water zie ik af en toe een rugvin aan de oppervlakte. De vis is voor mij nog niet goed herkenbaar en voorzichtig benader ik deze. Ik ben een meter of twee verwijderd en zal nu moeten wachten – hij komt naar mij toe of ik heb pech. Na lang wachten komt de vis toch mijn kant op. Het is een winde (*Leuciscus idus*), een familielid van de blank- en ruisvoorn. Ik krijg één kans om de foto te maken en dan ook nog met reflectie in de oppervlakte. Gelukt! Bedankt vriend. ■

1. Een typisch schoolje rietvoorn.
2. Een geslaagde ontmoeting met rietvoorns is een kwestie van veel geduld.
3. Blankvoorn tijdens een nachtduik.
4. Even uit het riet grijp ik mijn kans bij deze rietvoorn.
5. Blankvoorns zijn prachtige vissen.
6. Close-up van een blankvoorn tijdens een nachtduik.
7. Een winde in ondergelopen uiterwaarden van de Waal.

